

Sygn. akt: II K 783/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Ewa Lemanowicz - Pawlak

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Pietrzak

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód Kamili Maszerwoskiej-Jachimowicz

po rozpoznaniu dnia 24 września 2018 roku

sprawy:

M. P. (1) s. C. i K. z domu W. ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 czerwca 2018 r. o godz. 17:05 w m. B. ul. (...), kierował samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości – I badanie 17:08 – 0,51 mg/l; II badanie 17:25 – 0,54 mg/l; III badanie 17:42 – 0,55 mg/l; IV badanie 17:45 – 0,51 mg/l, czym umyślnie naruszył przepisy ruchu drogowego,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

ORZEKA:

I/ uznaje oskarżonego **M. P. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 178a§1kk i za to na mocy art. 178a§1kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby;

II/ na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III/ na podstawie art. 63§4kk zalicza na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy poczynając od dnia 26.06.2018r.

IV/ na mocy art. 43 a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

V/ na podstawie art. 72 §1 pkt.5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

VI/ zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża do wydatkami postępowania w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt IIK 783/18

UZASADNIENIE

W dniu 26 czerwca 2018r. M. P. (1) w m. B. kierował pojazdem mechanicznym m-ki O. (...) o nr rej. (...).

O godz. 17.05 w/w został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji w B. przy ul. (...). M. P. (1) został poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie o godz. 17.08 urządzeniem(...) wykazało stężenia 0,51 mg/l, zaś o godz. 17.25 -0,54 mg/l. Natomiast kolejne badania wykonane urządzeniem (...) wykazały o godz. 17.42 – 0,55 mg/l i o godz. 0,51 mg/l w wydychanym powietrzu.

/ dowody: protokoły badania stanu trzeźwości-k. 2-3v.

wyjaśnienia oskarżonego –k. 59/

Oskarżony M. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż tego dnia było bardzo gorąco, w związku z tym ok. 12.00 i 15.00 wypił wraz z kolegami po jednym piwie, następnie z miejscowości B. udał się do oddalonego o 400m miejsca zamieszkania.

Sąd nie znalazł podstaw, by dyskredytować wyjaśnienia oskarżonego, w zakresie w jakim przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wskazał w jakich godzinach spożywał alkohol, albowiem w tym zakresie jego depozycje były skorelowane z pozostałym materiałem dowodowym.

W ocenie sądu na przyznanie waloru wiarygodności nie zasługiwały jednak deskrypcje oskarżonego w zakresie odnoszącym się do ilości spożytego alkoholu, albowiem pozostawały w sprzeczności z zapisami z protokołów badania trzeźwości, z których wynikało, iż oskarżony oświadczył, że tego dnia spożył trzy półlitrowe piwa w godz. pomiędzy 12-15.00 .

Nadto sąd dał wiarę przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów. Wszelkie dokumenty zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości. Również sąd nie miał podstaw, aby podważyć ich wiarygodność.

Przepis art. 178a §1 kk stanowi, że kto znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym wodnym lub powietrznym podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności. Występek z art. 178a §1 kk, popełniony został przez oskarżonego umyślnie, gdyż kierował pojazdem mechanicznym po nieznacznym upływie czasu od spożycia alkoholu. Na świadomość oskarżonego wskazywało również postępowanie polegające na wypiciu kawy i wypaleniu papierosa bezpośrednio przed przystąpieniem do kierowania pojazdem, co niewątpliwie miało na celu zniwelowanie zapachu alkoholu. Mimo świadomości, iż znajduje się pod wpływem alkoholu oskarżony zdecydował się na prowadzenie pojazdu mechanicznego. Zachowanie M. P. godziło w bezpieczeństwo w komunikacji, będące głównym dobrem chronionym tym przepisem, a zarazem zagrażało zdrowiu, a nawet życiu innych osób, które znajdowały się w tym czasie na drodze..

Przez prowadzenie pojazdu, o jakim mowa w art. 178a kk, należy rozumieć każdą czynność wpływającą bezpośrednio na ruch pojazdu,

w szczególności rozstrzygającą o kierunku i prędkości jazdy. Przepisem penalizowane w art. 178a kk może być popełnione w dowolnym miejscu, gdzie odbywa się ruch pojazdów. Nie ma przy tym znaczenia odległość jaką pokonał kierujący, zakresem penalizacji objęte bowiem zostały zachowania polegające na pokonaniu zarówno nieznacznego odcinka, jak i wielokilometrowej trasy.

Za przestępstwo z art. 178a§1 sąd orzekł wobec oskarżonego karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając w/w karę sąd poczytał jako okoliczność obciążającą wysoki stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, determinowanych wysokością stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego, jak również faktem, iż kierował pojazdem krótko po spożyciu alkoholu. Zachowanie M. P. godziło w bezpieczeństwo w komunikacji, będące głównym dobrem chronionym w/w przepisem, a zarazem zagrażało zdrowiu, a nawet życiu innych osób, które znajdowały się w tym czasie na drodze, niewątpliwie bowiem stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego, pięciokrotnie przekraczające dopuszczalne przez ustawodawcę normy, zaburzało znacząco jego percepcję . Natomiast jako okoliczności łagodzące sąd poczytał uprzednią niekaralność oskarżonego oraz przyznanie się do winy. Ta ostatnia okoliczność nie mogła być

jednak głównym determinantem wymiaru kary w szczególności jeśli uwzględnić fakt, iż w/w został zatrzymany na gorącym uczynku.

Mając powyższe względy na uwadze sąd odniósł się krytycznie do postulatów obrońcy, optującej za warunkowym umorzeniem postępowania wobec oskarżonego. Należy bowiem ponownie zaakcentować, że zarówno stopień społecznej szkodliwości czynu, jak i zawinienia były znaczne.

W ocenie sądu w realiach przedmiotowej sprawy zachodziły przesłanki do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Oskarżony nie był dotychczas karany sędownie, wiódł ustabilizowany tryb życia w związku z tym można w stosunku do niego wysnuć pozytywną prognozę kryminologiczną. W/w względy przemawiały za określeniem minimalnego, rocznego okresu próby. W ocenie sądu będzie on w dostatecznym stopniu oddziaływał na oskarżonego dyscyplinująco i motywował oskarżonego do respektowania porządku prawnego, co w konsekwencji zapewni prawidłowy przebieg okresu próby.

Aby zagwarantować prawidłowy przebieg okresu próby, na podstawie art. 72§1 pkt 5kk, sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.

Ponadto sąd orzekł na podstawie art. 43a§2kk świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000 złotych. Orzeczenie w/w środka karnego jest obligatoryjne w stosunku do sprawców przestępstw z art. 178a§1 kk, zaś wskazany powyżej przepis precyzuje, iż wysokość tego świadczenia nie może być niższa niż 5.000 zł. W/w środek karny zmierza nie tylko do wzmocnienia represji karnej związanej z karą, lecz również uświadomienia sprawcy skutków mogących powstać w wyniku zdarzenia spowodowanego przez osobę naruszającą rażąco przepisy Ustawy prawo o ruchu drogowym, a do tej kategorii niewątpliwie należy zaliczyć osoby kierujące pojazdami w stanie nietrzeźwym.

Na podstawie art. 42 § 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Zakres tego środka karnego zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu, ten zaś oceniać należy na podstawie okoliczności rozpatrywanego wypadku, a także przyczyn, które do zdarzenia doprowadziły, sposobu prowadzenia pojazdów mechanicznych, rodzaju i wagi naruszonych zasad bezpieczeństwa oraz innych okoliczności wskazujących na stosunek sprawcy do obowiązujących zasad bezpieczeństwa, na jego stopień poczucia odpowiedzialności. Mają tu również znaczenie cechy osobowości sprawcy, częstotliwość nadużywania alkoholu, doświadczenie w prowadzeniu pojazdów mechanicznych itp. Pamiętać jednak trzeba, że decydującym będzie zawsze stopień zagrożenia dla ruchu ze strony sprawcy. Im większe jest to spodziewane zagrożenie tym dłuższy winien być okres obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Ratio legis środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych polega bowiem na tym, by osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa, zagrażające bezpieczeństwu ruchu czy to z braku wyobraźni czy z braku poczucia odpowiedzialności - z ruchu tego wyłączyć. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu. /vide: wyrok Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 1982r., V KRN 106/82, OSNPG 1982/8/108/.

Przy wymiarze i zakresie orzeczonego środka karnego sąd miał na względzie wysokie stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego, kilkukrotnie przekraczające dopuszczalne normy. Przy ocenie stopnia zagrożenia dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego sąd nie mógł również tracić z pola widzenia motywacji, która skłoniła oskarżonego do prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości. Wszak do prowadzenia pojazdu nie zmusiła go żadna nadzwyczajna sytuacja, a kierował pojazdem krótko po spożyciu alkoholu. Z drugiej natomiast strony sąd uwzględnił fakt, że M. P. po raz pierwszy tak rażąco uchybił przepisom dotyczącym bezpieczeństwa w komunikacji.

Powyższe okoliczności przemawiały za orzeczeniem okresu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w minimalnym wymiarze. W ocenie Sądu orzeczonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat będzie

z jednej strony konieczną, a jednocześnie adekwatną do stopnia winy oskarżonego i sprawiedliwą wobec okoliczności czynu konsekwencją .

Zgodnie z art. 63 § 4 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy poczynając od dnia 26.06.2018r.

W ocenie sądu orzeczone sankcje karne są dostosowane do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, będą stanowiły dla oskarżonego dostateczną dolegliwość i w konsekwencji zrealizują cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Zdaniem sądu warunkowe umorzenie postępowania, o które wnioskowała obrońca oskarżonego, nie oddziaływałoby na M. P. dostatecznie dyscyplinująco, a ponadto byłoby nieadekwatne do wysokiego ładunku społecznej szkodliwości inkryminowanego czynu.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych. (Dz. U. 83.49.223 ze zm.) obciążono oskarżonego kosztami postępowania, na które składają się opłata sądowa w wysokości 60 zł oraz wydatki postępowania w wysokości 70 zł. Oskarżony uzyskuje dochody oscylujące w granicach 6000 zł miesięcznie, w związku z tym będzie miał możliwość pozyskania środków na pokrycie w/w należności sądowych.